

Publicerad 2006-03-30 12:17 av Carlberg

- *Om oförmåga att fånga dagen.*

Trånadens rötter

Ständigt flyr nuet hennes lätta fötter
Det pyser liksom undan, där hon går
Hur vackert hon än kliver, det försmår
Varje tillbjuden dans
Vart försök till en chans
Att bli skörare år för år (...)

...

Djupare ned växer trånadens rötter
Hon drömmer om ett tid som inte finns
Fantiserar, planerar eller minns
Aldrig nöjd med sin plats
Bygger tankepalats
Flyttar dit med sin sommarprins

...

Tillvarons intryck har välvilligt gött er
Men längtan är ett gift som gör en tård
Hon stannar aldrig upp under sin färd
Tittar bort, rycker fram
Blir ett vägarnas damm

Förbisedd, och glömd av vår värld

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Carlberg med Poeter.se id #7779 innehar upphovsrätten